Nr. 8. Warszawa, dnia 31 października 1922 r. Rok V.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Cena numeru pojedyńczego 75 mk. „Dziennik Urzędowy“ przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji.

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat Nr. 69. Tel. 304-22.
Adres Administracji: ul. Miodowa Nr. 22 w Admin. „Monitora Polskiego“. Tel. Nr. 44-50.

Obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych.

282.

Obwieszczenie Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie zmiany nazwy wsi Komisarska-Słoboda.

Niniejszem zmieniam nazwę wsi „Komisarska-Słoboda“ gm. Boguszyce, powiatu Rawskiego, na „Rawska-Wola“.

Warszawa, d. 5 września 1922 r. (AO. 2723).
Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

283.

Obwieszczenie Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie zmiany nazwy miasta Nowo-Radomska.

Niniejszem zmieniam nazwę miasta Nowo-Radomska na „Radomsko“.

Warszawa, d. 11 wrzesnia 1922 r. (AO. 2914).
Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Ant. Kamieński.*

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych.

284.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie organizacji Wyższej Komisji Dyscyplinarnej, czynnej przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Na mocy ustawy z dnia 28 lipca 1922 r. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowania dyscyplinarnego przeciwko funkcjonarjuszom państwowym (Dz. Ust. Nr. 65, poz. 582) powołuję wyższą Komisję Dyscyplinarną, czynną przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych na przeciąg lat trzech i mianuję Przewodniczącym tejże Komisji, jego zastępcami, członkami oraz rzecznikiem dyscyplinarnym wraz z jego zastępcami — osoby, mianowane rozporządzeniami mojemi z dnia 8 lipca 1922 r. L. PO. 7408 i z dnia 12 sierpnia 1922 r. L. PO. 9006 do sprawowania wymienionych obowiązków w Komisji Dyscyplinarnej przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Warszawa, d. 10 września 1922 r. (PO. 9591).
Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Ant. Kamieński.*

Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

285.

Okólnik (126) Ministra Spraw Wewnętrznych do Wojewodów (na terenie b. Królestwa Kongresowego) w przedmiocie powiatowej składki gruntowej.

Dochody powiatowych związków komunalnych, choć do pewnego stopnia powiększone przez nadanie tym związkom nowych uprawnień podatkowych na rok budżetowy 1922 (patrz okólnik M. S. Wewn. z dnia 19 stycznia 1922 roku Nr. SZ. 114), są jednak w większości wypadków w dalszym ciągu niewystarczające wobec zadań, jakie na samorzadzie powiatowym spoczywają w dziedzinie komunikacji, zdrowotności, szkolnictwa i t. d., nadto związki komunalne zmuszone będą powiększyć preliminowane w budżetach na 1922 r. w myśl wspomnianego wyżej okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 19 stycznia r. b. sumy, wyrażające udział w kosztach utrzymania policji (patrz pismo okólne M. S. Wewn. z dnia 9 czerwca r. b. L. SZ. 2217).

Uwzględniając powyższe okoliczności, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu niniejszem wyraża zgodę na pobór składki gruntowej do wysokości 600 mk. z morga ziemi I klasy.

Normy składki z innych klas przy zachowaniu przybliżonego stosunku do norm państwowego podatku gruntowego winnyby wynosić:

Z ziemi dworskiej:		Z ziemi włościańskiej:	
II klasa	mk. 250.—	II klasa	mk. 250.—
III „	„ 800.—	III „	„ 350.—
IV „	„ 350.—	IV „	„ 75.—
V „	„ 75.—		

Zaznacza się, że na pobór tak znacznie podwyższonej składki gruntowej Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zezwalać będzie tym tylko powiatom, które wykażą konieczność tego na podstawie preliminarza budżetowego na rok 1922.

Jednocześnie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po wysłuchaniu opinji kół rolniczych, zwraca uwagę Pana Wojewody na różnorodność terminów poboru podatków komunalnych, co wobec znacznej ilości tych podatków stawia często płatników w bardzo kłopotliwem położeniu. Praktyka taka jest z wielu względów niewskazana.

Pan Wojewoda zechce zatem zalecić Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych, aby podatki od rolników zasadniczo ściągane były w 2-ch okresach: do dnia 1 kwietnia i po dzień 1 października danego roku.

Warszawa, d. 12 sierpnia 1922 r. (SZ. 3206).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Ant. Kamieński.*

286.

Okólnik (130) Ministra Spraw Wewnętrznych do Wojewodów, Delegata Rządu na Ziemię Wileńską oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie wzoru umowy z pracownikami kontraktowymi.

Zmieniając pismo okólne z dnia 16 maja 1922 r. Nr. PO. 5034 (kolejny numer 76), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła do stosowania skorygowany wzór umowy z pracownikami kontraktowymi.

Warszawa, d. 10 września 1922 r. (PO. 9364).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
(—) *Dunikowski*
Podsekretarz Stanu.

Wzór.

UMOWA,

zawarta między Panem .... (charakter służbowy),
działający w imieniu .... (władzy lub urzędu),
a Panem .... w sprawie stosunku służbowego.

§ 1. Pan .... przyjmuje na siebie od dnia .... 192.... r. (ewentualnie do dnia .... 192.... r.) obowiązki .... w charakterze pracownika kontraktowego.

§ 2. Pan .... pobierać będzie ze Skarbu Państwa wynagrodzenie w wysokości .... (całej lub np. ³/₄) płacy zasadniczej .... z .... (całkowitym lub np. ³/₄) dodatkiem drożyźnianym (bez wszelkich innych dodatków, jak „za wysługę lat“, za „wyższe studja“ i t. p.), przyznanej w przepisach o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (ustawa z dnia 13 lipca 1920 r. Dz. Ust. R. P. Nr. 65, poz. 429) dla .... stopnia służbowego urzędników państwowych (dla .... stopnia płacy niższych funkcjonarjuszów państwowych), przyczem w miarę podwyższania lub obniżania mnożnika dodatku drożyźnianego dla urzędników i funkcjonarjuszów państwowych rośnie lub obniża się automatycznie wynagrodzenie Pana .... bez potrzeby rewizji umowy niniejszej o (całkowitą lub ³/₄ kwotę, o którą podwyższono lub zniżono dodatek drożyźniany dla wymienionego wyżej stopnia służbowego (stopnia płacy). Powyższe wynagrodzenie wypłacane będzie miesięcznie zgóry (zdołu), poczynając od dnia .... 192.... r. przez cały czas trwania umowy.

W razie podróży służbowych, otrzyma Pan .... zwrot kosztów i djety, wedle norm, obowiązujących w tym względzie dla urzędników państwowych (niższych funkcjonarjuszów państwowych), przyczem pobierać będzie djety, przyznane dla .... stopnia służbowego urzędników państwowych (dla .... stopnia płacy niższych funkcjonarjuszów państwowych).

§ 3. Świadczenia Państwa na rzecz Pana .... ograniczają się do wynagrodzenia, tudzież zwrotu kosztów podróży i djet, według zasad, wyszczególnionych w § 2-gim niniejszej umowy. Po roku spełniania swych funkcji ma Pan .... prawo do .... urlopu dla wypoczynku.

§ 4. Pan .... zobowiązuje się ściśle stosować do przepisów, regulaminów, instrukcji i innych zarządzeń, normujących porządek pełnienia służby wewnętrznej i zewnętrznej.

§ 5. W razie zamianowania Pana .... urzędnikiem lub funkcjonarjuszem państwowym, umowa niniejsza przestaje obowiązywać strony od dnia nominacji, względnie przyjęcia na służbę pozaetatową.

§ 6. (O ile umowa jest bezterminowa). Rozwiązanie stosunku służbowego może nastąpić każdego czasu na skutek jednostronnego wypowiedzenia na piśmie ze strony .... lub Pana .... na .... mies .... naprzód przyczem Pan .... obowiązany uprzednio zwrócić wszystkie otrzymane zaliczki i uregulować wszystkie zaciągnięte przez się względem .... zobowiązania pieniężne i służbowe. W wypadkach, przewidzianych w art. 77 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej, gdy do nich stosuje się kary, wymienione w punktach 2 — 5 .... przysługuje prawo zwolnienia Pana .... ze służby. Winę orzeka, bez prawa odwołania, Komisja dyscyplinarna, istniejąca przy .... (art. 1 — 5 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem, względnie władza służbowa, której orzeczenie Pan .... uznaje dla siebie za bezwzględnie obowiązujące. Wynagrodzenie będzie wypłacone do dnia zwolnienia Pana ...., który z powodu tego zwolnienia nie będzie miał prawa do żadnego odszkodowania.

§ 7. Spory cywilno-prawne, któreby mogły z tej umowy wyniknąć, rozstrzygać będzie właściwy Sąd w siedzibie Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, względnie w siedzibie terytorjalnie właściwego Oddziału Prokuratorji Generalnej.

Warszawa, dnia .... 192... r.

Podpis przedstawiciela władzy. Podpis pracownika kontraktowego.

287.

Okólnik (132) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Delegata Rządu w Wilnie w sprawie otwarcia urzędom w Kasach rachunków bieżących oraz zwinięcia ich rachunków w P. K. K. P.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca uwagę na ogłoszone w Nr. 201 „Monitora Polskiego rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 14 sierpnia 1922 r. Nr. G. U. K. 3238/WAK w sprawie otwarcia urzędom w Kasach Skarbowych rachunków bieżących i zwinięcia ich rachunków w poszczególnych oddziałach Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej oraz w innych instytucjach bankowych.

Rozporządzenie powyższe ma na celu ułatwienie władzom i urzędom państwowym przechowywania skarbowych sum pieniężnych oraz dysponowania niemi, jakoteż zmniejszenia się emisji banknotów i zadłużania Skarbu Państwa w P. K. K. P.

Po przelaniu odnośnych funduszów na rachunki bieżące w Kasach należy zbadać i ustalić pochodzenie i przeznaczenie tych funduszów i stosownie do ich charakteru przelać z rachunków bieżących sumy, pochodzące z kredytów roku bieżącego, a nie stanowiące zaliczek — na wznowienie kredytów; sumy zaś, stanowiące dochody budżetowe lub pochodzące z kredytów ubiegłych okresów — na rachunki budżetu dochodów, wzgl. na ogólny zarząd skarbowy, wreszcie wszelkie inne fundusze obrotowe pozostawić na rachunkach bieżących do dyspozycji.

Ministerstwo Skarbu kładzie szczególny nacisk na *bezzwłoczne* zlikwidowanie rachunków w P. K. K. P. i w innych instytucjach. Zechce przeto Pan Wojewoda (Komisarz Rządu, Delegat Rządu) wystosować do podległych władz i urzędów odpowiednie polecenia, aby powyższe zarządzenia Ministerstwa Skarbu były ze wskazanym pośpiechem wykonane. W razie przeciwnym Ministerstwo Skarbu zarządzi zamknięcie tych rachunków i przelanie ich pozostałości do Kas na dochód Ogólnego Zarządu Skarbowego.

Blankiety deklaracyjne do składania sum pieniężnych na rachunki bieżące, dysponowania niemi oraz ewent. awizowania—przesyła Wydział Druków w Ministerstwie Skarbu po otrzymaniu odpowiedniego zapotrzebowania.

Warszawa, d. 13 września 1922 r. (Pr. B. 5369).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
(—) *Dunikowski*
Podsekretarz Stanu.

288.

Okólnik (133) Ministra Spraw Wewnętrznych do Wojewodów, Delegata Rządu w Wilnie i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie zakazu sprzedaży i spożycia napojów alkoholowych w niedziele i święta w zakładach gospodnio-szynkarskich.

Doszło do mojej wiadomości, że okólnik Nr. 108 z d. 31 października 1921 r. Nr. BP. 1661 w sprawie sprzedaży napojów alkoholowych w niedzielę i święta oraz w dni przed i poświąteczne, nie jest należycie przestrzegany i że w wielu zakładach gospodnio-szynkarskich sprzedaje się nadal, w godzinach zakazanych, napoje alkoholowe w imbrykach i filiżankach lub też prowadzi się wyszynk przy zamkniętych drzwiach zewnętrznych. Jest to właśnie dowodem, iż właściwe organy nie dość ściśle spełniają swoje obowiązki.

Wobec tego polecam Panom wydać bezzwłocznie podległym sobie organom ponowne surowe zarządzenia celem roztoczenia ścisłego nadzoru nad zakładami gospodnio-szynkarskiemi oraz energicznego dopilnowania aby zakłady te stosowały się ściśle do przepisów ustawy z d. 23 kwietnia 1920 r.

Równocześnie zwracam uwagę na przepis art. 8 nowego tekstu ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 35, poz. 299 z r. 1922, wzgl. § 7 rozporządzenia wykonawczego do niej z dnia 2 czerwca 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 51, poz. 462), wedle których dwukrotne przekroczenie przepisów powyższej ustawy powoduje, niezależnie od kar przewidzianych, utratę koncesji.

Władze więc administracyjne, nakładające karę za powtórne przekroczenie ustawy, mają bezzwłocznie zawiadamiać o tem właściwe władze skarbowe w celu zastosowania przepisu ustępu 3 art. 8 o cofnięciu koncesji.

Zwracam nadto uwagę na przepis art. 9 powyższej ustawy, według którego karom, wyszczególnionym w art. 8 ustawy, podlegają poza właścicielem, wzgl. zarządcą i służbą również ci wszyscy, którzy obchodzą przepisy ustawy przez spożywanie przyniesionych ze sobą napojów alkoholowych, w miejscu i czasie, zabronionym przez przepisy ustawy (ustęp 5, § 7 rozp. wyk.).

W końcu zwracam uwagę na ostatnie dwa ustępy art. 7 wyż wspomianej ustawy, wedle których każdy, kto w stanie nietrzeźwości, wywołanej nadużyciem napojów alkoholowych zachowaniem swojem daje powód do publicznego zgorszenia, a także, kto w takim stanie nietrzeźwości znajduje się w miejscu publicznem, bez względu na swoje zachowanie się podlega karze w art. 8 powyższej ustawy przewidzianej.

Takiej samej karze podlega ten, kto drugiego świadomie do takiego stanu nietrzeźwości doprowadził; prócz tego odpowiada on obok nietrzeźwego solidarnie za wszelkie szkody i straty, wyrządzone innym przez osobę, którą do stanu nietrzeźwości doprowadził lub do niego się przyczynił (ustęp 2 i 3 § 7 rozp. wyk.).

Celem położenia tamy opilstwu należy przeciw osobom pijanym, jak i współwinnym występować bezwzględnie i bezzwłocznie donosić właściwym władzom o przekroczeniach wyż wspomnianej ustawy.

Warszawa, d. 18 września 1922 r. (BP. 3825).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Ant. Kamieński*

289.

Okólnik (134) Ministra Spraw Wewnętrznych do Dyrektorów Departamentów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, wszystkich Wojewodów, Delegata Rządu w Wilnie i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie urzędników administracyjnych, kandydujących do Sejmu lub Senatu.

Na podstawie art. 5 i 6 ordynacji wyborczej do Sejmu oraz art. 1 i 3 ordynacji wyborczej do Senatu (Dz. Ust. Nr. 66 ex 1922, poz. 590 i 591) państwowi urzędnicy administracyjni mogą być wybierani do Sejmu i Senatu, o ile posiadają przepisane warunki wybieralności z tem jednak zastrzeżeniem, że nie mogą być wybierani w tych okręgach wyborczych, w których pełnią swą służbę. Zastrzeżenie to niedotyczy jedynie urzędników, pełniących służbę przy władzach centralnych.

Celem uniknięcia nieporozumień pod tym względem wyjaśnia się, że sprawowanie czynności urzędowych na części okręgu wyborczego, czy to do Sejmu, czy do Senatu—wyklucza możność kandydowania urzędnika w całym określonym odnośną ordynacją okręgu wyborczym.

Ograniczenie to dotyczy również i tych osób, które ustąpiły ze służby lub przeniesione zostały do innych okręgów w okresie wyborczym, ale które w danym okręgu pełniły służbę w dniu ogło-

szenia wyborów w Dzienniku Ustaw, t. j. w dniu 18 sierpnia 1922 r. — a to stosownie do orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 17 maja—12 czerwca 1919 r. (Zbiór Orzeczeń Sądu Najwyższego jako Trybunału Wyborczego, poz. 17).

O zamiarze kandydowania do Sejmu czy Senatu urzędnik winien zawiadomić bezzwłocznei bezpośrednią swoją władzę przełożoną.

Kandydujący do Sejmu lub Senatu urzędnicy otrzymują, na podstawie postanowienia Rady Ministrów z d. 24 sierpnia 1922 r., w okresie przedwyborczym urlop, według poniższych zasad:

a) kandydaci do Sejmu lub Senatu z pośród urzędników administracji politycznej, t. j. Min. Spraw Wewn. otrzymują ze względu na styczność ich z pracami przygotowawczemi do wyborów urlop *z urzędu* na czas od dnia ogłoszenia listy kandydatów, na której nazwiska ich są umieszczone, aż do dnia wyborów (art. 56 Ordynacji Wyborczej do Sejmu i art. 1 Ordynacji Wyborczej do Senatu);

b) kandydaci do Sejmu lub Senatu z pośród urzędników administracyjnych innych dykasterji otrzymują *na własną prośbę* urlop do dni czternastu, a to w czasie od dnia ogłoszenia listy kandydatów, na której nazwiska ich są umieszczone, aż do dnia wyborów.

Urlopy przedwyborcze kandydatów są płatne.

Przed rozpoczęciem urlopu wyborczego kandydujący urzędnik winien zdać w trybie przepisanym swoje czynności służbowe, ewentualnie uregulować rachunki z tytułu swoich funkcji lub z tytułu stosunku służbowego. W wypadkach, gdyby to było z jakichkolwiek powodów niemożliwe, kandydujący urzędnik winien przed otrzymaniem urlopu złożyć piśmienną deklarację, ze zdania czynności służbowych i uregulowania rachunków że dokona później, niepóźniej jednak, jak przed rozpoczęciem wykonywania mandatu poselskiego.

Po dokonanych wyborach kandydujący urzędnik winien zawiadomić swoją bezpośrednią władzę przełożoną o swoim wyborze, resp. o upadku swej kandydatury.

Urzędnik wybrany otrzyma w odpowiedzi na zgłoszenie zawiadomienia o wyborze urlop bezpłatny, na zasadzie art. 57 ustawy o służbie cywilnej oraz art. 6 Ordynacji Wyborczej do Sejmu, względnie art 1 Ordynacji Wyborczej do Senatu.

Wreszcie zaznacza się, że art. 21 Ustawy Konstytucyjnej, zawierający postanowienie, iż posłowie nie mogą być pociągani do odpowiedzialności za swoją działalność w Sejmie lub poza Sejmem, wchodzącą w zakres wykonania mandatu poselskiego — nie dotyczy oczywiście działalności kandydata w czasie ubiegania się o mandat poselski.

Urzędnik jednak w okresie kandydowania do Sejmu czy Senatu podlega narówni z innymi wszystkim przepisom Ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Powyższe zechcą Panowie podać niezwłocznie do wiadomości podległym sobie władzom i urzędom dla powiadomienia osób zainteresowanych oraz zastosować się ściśle do podanych w niniejszem piśmie wskazówek. Również zechcą Panowie natychmiast spowodować prowizoryczne oświadczenie się urzędników o ich ewentualnych kandydaturach do Sejmu lub Senatu, ażeby zawczasu można było zastanowić się o zastępstwach. Podając przed końcem września prowizoryczny wykaz do Ministerstwa, PP. Wojewodowie (a w Ministerstwie — Dyrektorzy Departamentu) wskażą proponowanych przez siebie zastępców tych urzędników, którzy zamierzają kandydować.

Warszawa, d. 16 września 1922 r. (PO. 10180).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Ant. Kamieński.*

290.

Okólnik (135) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Delegata Rządu w Wilnie oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie doręczania na piśmie osobom interesowanym orzeczeń władz administracyjnych.

Ustawą z dnia 3 sierpnia 1922 r. (Dz Ust. Nr. 67, poz. 600) powołano do życia Najwyższy Trybunał Administracyjny dla rozpoznawania skarg na zarządzenia i orzeczenia, wydane w ostatniej instancji przez administracyjne władze rządowe lub samorządowe. Skargę na zarządzenia lub orzeczenia administracyjne należy według postanowień powołanej ustawy wnosić do Trybunału w terminie dwumiesięcznym, licząc od dnia doręczenia zaskarżonego zarządzenia lub orzeczenia skarżącemu.

Z przytoczonych przepisów ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym wynika między innemi, iż zarządzenia i orzeczenia administracyjne, przeciwko którym przysługuje prawo wniesienia skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, winny być osobom interesowanym doręczane na piśmie, wynika dalej, iż musi być odpowiednio ustalony i stwierdzony termin, w którym nastąpiło doręczenie orzeczenia lub zarządzenia administracyjnego, mogącego ulec zaskarżeniu przed Najwyższy Trybunał Administracyjny.

Biorąc pod uwagę powyższe, jak również i ten moment, że niejednokrotnie może być kwestją otwartą, względnie sporną, czy dane zarządzenie lub orzeczenie administracyjne może stanowić podstawę wniesienia skargi do Trybunału Administracyjnego — zarządzam, aby wszelkie zarządzenia i orzeczenia, wydane w ostatniej instancji przez władze administracyjne, były osobom interesowanym doręczane na piśmie za pisemnem potwierdzeniem odbioru z oznaczeniem daty odbioru. Potwierdzenia takie (dowody doręczenia, recepisy zwrotne w wypadkach przesłania pisma pocztą) mają być przechowywane przez władzę, która zarządzenie lub orzeczenie wydała.

Z przytoczonych na wstępie przepisów o Najwyższym Trybunale Administracyjnym wynika, że Trybunał ten rozpoznawać będzie skargi na zarządzenia i orzeczenia, wydane w ostatniej instancji przez władze administracyjne.

Aby tedy osoba interesowana mogła skorzystać z drogi otwartej przez ustawę o Najwyższym Trybunale Administracyjnym, musi być jewiadome, iż dane zarządzenie wydała władza administracyjna w ostatniej instancji, stąd też zarządzam, aby zarządzenia i orzeczenia władz administracyjnych, wydane w ostatniej instancji, zaopatrywano klauzulą, wyjaśniającą, że przeciw danemu zarządzeniu lub orzeczeniu nie przysługuje dalszy środek prawny w administracyjnym toku instancji.

W końcu zarządzam, aby władze administracyjne, komunikując osobom interesowanym zarządzenia i orzeczenia władz wyższych, komunikowały je w brzmienin, przyjętem przez władze wyższe, t. j. bez zmian ich treści.

Warszawa, d. 18 września 1922 r. (AO. 2922).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Ant. Kamieński.*

291.

Okólnik (136) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów (z wyjątkiem Śląskiego), Delegata Rządu w Wilnie i Komisarza Rządu na m. stoł. Warszawę w sprawie czynienia trudności kupcom, dostarczającym trzodę i bydło dla Województwa Śląskiego.

Doszło do mojej wiadomości, że niektóre władze I instancji czynią trudności kupcom, dostarczającym trzodę i bydło do Wojew. Śląskiego.

Zwracam uwagę, że granica gospodarcza między Województwem Śląskiem, a pozostałym obszarem Rzeczypospolitej nie istnieje, żadne więc przeszkody przy przewożeniu bydła i trzody na teren Województwa Śląskiego nie mogą być czynione.

Zechce Pan Wojewoda (Delegat. Komisarz) pouczyć o powyższem podległe sobie władze w termin e do dni trzech i o wydanych zarządzeniach powiadomić Minist. Spraw Wewnętrznych.

Warszawa, d. 18 września 1922 r. (SA. 1111).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Ant. Kamieński.*

292.

Okólnik (137) Ministra Spraw Wewnętrznych do Wojewodów: w Warszawie, Lublinie, Łodzi, Kielcach, Białymstoku, Nowogródku, Brześciu n B. i Łucku, Delegata Rządu w Wilnie oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie zwiększenia opłat za utrzymanie więźniów adminisfracyjnych od dnia 1 września 1922 roku.

Ministerstwo Sprawiedliwości zawiadomiło pismem z d. 13 września 1922 r. L. III. A. 12622/93, że na mocy decyzji Pana Ministra Sprawiedliwości z d. 29 sierpnia 1922 r. opłata za utrzymanie więźniów administracyjnych, osadzonych w więzieniach Ministerstwa Sprawiedliwości została podwyższona do 500 mk. dziennie od osoby, a wysokość opłat za utrzymanie więźniów sądowych, osadzonych tymczasowo w aresztach komunalnalnych lub gminnych na całym terenie b. Kongresówki i Kresów Wschodnich od 150 mk. do 200 mk. dziennie od osoby, stosownie do załączonego wykazu, poczynając od dnia 1 września 1922 r.

O wprowadzeniu tego zarządzenia należy równocześnie zawiadomić interesowane władze komunalne.

Powyższe podaje się do wiadomości w ślad tut. okólnika Nr. 110 z dnia 14 lipca 1922 r. Nr. Pr. B. 3915.

Warszawa, d. 22 września 1922 r. (Pr. B. 5877).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
(—) *K. Lenc*
w z. Podsekretarza Stanu.

WYKAZ

Załącznik.

opłat za utrzymanie więźniów sądowych, osadzonych tymczasowo w aresztach komunalnych lub gminnych na całym terenie b. Kongresówki i Kresów Wschodnich, począwszy od dnia 1 września 1922 r.

L. porządk.	MIEJSCOWOŚĆ	Marki	L. porządk.	MIEJSCOWOŚĆ	Marki	L. porządk.	MIEJSCOWOŚĆ	Marki	L. porządk.	MIEJSCOWOŚĆ	Marki
1.	Będzin	200	21.	Końskie	150	41.	Olkusz	150	61.	Spała	200
2.	Biała-Podlaska	150	22.	Kowal	150	42.	Opoczno	150	62.	Św. Krzyż	200
3.	Białystok	200	23.	Kozienice	150	43.	Ostrołęka	150	63.	Suwałki	200
4.	Biłgoraj	150	24.	Krasnystaw	200	44.	Ostróg	150	64.	Tomaszów-	
5.	Brześć-Litewski	200	25.	Krzemieniec	150	45.	Pińczów	150		Rawski	150
6	Busk	150	26.	Kutno	150	46.	Pińsk	200	65.	Warszawa-Mo-	
7.	Chełm	200	27.	Lida	200	47.	Piotrków	200		kotów	200
8.	Chęciny	200	28.	Lipno	150	48.	Płock	200	66.	Warszawa, ulica	
9.	Częstochowa	200	29.	Lublin	200	49.	Płońsk	150		Dzielna 24	200
10.	Dubno	150	30.	Łęczyca	150	50.	Prużany	150	67.	Warszawa, ulica	
11.	Grodno	200	31.	Łomża	200	51.	Pułtusk	150		Dzielna 26	200
12.	Grodzisk	2[illegible]0	32.	Łowicz	150	52.	Radom	200	68.	Warszawa, ulica	
13.	Grójec	150	33.	Łódź Milsza	200	53.	Rawa	150		Długa 52	200
14.	Janów-Lubelski	150	34.	„ Targowa	200	54.	Równe	200	69.	Warszawa,	
15.	Jędrzejów	150	35.	„ Gdańska	200	55.	Sandomierz	150		Areszt Centr.	200
16.	Kalisz	200	36.	Łuck	200	56.	Siedlce	200	70.	Wieluń	150
17.	Kielce	200	37.	Miechów	150	57.	Sieradz	200	71.	Wilejka	200
18.	Kobryń	150	38.	Mińsk-Mazow.	150	58.	Sierpc	150	72.	Włocławek	150
19.	Koło	150	39.	Mława	150	59.	Słonim	200	73.	Włodzimierz-	
20.	Konin	150	40.	Nowogródek	200	60.	Sosnowiec	200		Wołyński	150

293.

Okólnik (138) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Komisarza Rzadu na m. st. Warszawę i Delegata Rządu w Wilnie w sprawie rachunków bieżących w Kasach.

W ślad za okólnikiem z dnia 13 września 1922 r. Nr. 132 (Pr. B. 5369) zarządza się dodatkowo, co następuje:

Władze i urzędy, posiadające rachunki bieżące w Kasach obowiązane są w celach kontroli podawać Kasie, w której mają otwarte rachunki bieżące numery blankietów na zlecenie wypłaty, zawartych w zeszytach, zapomocą których mają zarządzać wypłatę sum z rachunków bieżących. Wskutek tego władze lub urzędy będą mogły dysponować sumami na swych rachunkach bieżących we właściwej Kasie tylko zapomocą tych zleceń wypłaty, których numery będą naprzód tej Kasie podane do wiadomości. Kasy notują numery blankietów zleceń wypłaty, podanych im przez władze i urzędy na odnośnych kontach w księdze rachunków bieżących i kontrolują numery przedstawionych im następnie przez interesantów do zrealizowania zleceń wypłaty.

Również dla ułatwienia kontroli mają władze i urzędy wyszczególniać na zleceniach wypłaty obok nazwy rachunku bieżącego numer konta tegoż rachunku, który im podadzą właściwe Kasy zaraz po zapowiedzeniu pisemnem przez odnośne władze urzędy nazwy otwieranego rachunku i po dopełnieniu formalności, przewidzianych w § 8 rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 14 sierpnia 1922 r. L. G. U. K. 3238 WAK (Monitor Polski Nr. 201 z r. b.). Kasy bowiem mają w miarę otwierania przez władze i urzędy rachunków bieżących oznaczać je kolejnemi numerami rachunków bieżących, numery te uwidaczniać w skorowidzu i podawać do wiadomości dotyczącym władzom.

Równocześnie Ministerstwo Skarbu poleciło Kasom, aby rachunkom bieżącym poświęciły szczególną uwagę i zarówno o bezpośrednich wpłatach gotówki, jakoteż o przelewach sum na rachunki bieżące zapomocą asygnacji na przelew, zawiadamiały niezwłocznie w sposób, unormowany w § 4 cytowanego rozporządzenia, odnośne urzędy, dysponujące rachunkami bieżącemi

Warszawa, d. 23 września 1922 r. (Pr. B. 5898).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
(—) *K. Lenc*
w z. Podsekretarza Stanu.

294.

Okólnik (139) Ministra Spraw Wewnętrznych do Wojewodów: w Warszawie, Łodzi, Lublinie, Kielcach, Białymstoku, Brześciu, Łucku i Nowogródku, Komisarza Rządu na m. stoł. Warszawę oraz Delegata Rządu w Wilnie w sprawie zgromadzeń wyborczych.

Liczne obecnie podczas kampanji wyborczej zgromadzenia publiczne stawiają przed administracją poważne zadanie ochrony bezpieczeństwa publicznego podczas tych zgromadzeń oraz dania możności obywatelom korzystania z zagwarantowanej przez Konstytucję wolności słowa. Niewielkie w dziedzinie czuwania nad bezpieczeństwem publicznem podczas kampanji wyborczej doświadczenie naszej administracji specjalnie wymaga od Panów większej czujności, jak również stałej instrukcji zgóry. Obecnie koniecznem jest uregulowanie sprawy nader pilnej i ważnej w tej dziedzinie, a mianowicie ustosunkowania się władz bezpieczeństwa na zgromadzeniach publicznych względem przejawów opozycji. Dotychczas w dziedzinie tej stosowano zasadę zupełnego niewtrącania się policji do samego przebiegu zgromadzeń publicznych. W okresie kampanji wyborczej zasada ta, nie daje się w całej rozciągłości utrzymać, a to z dwóch powodów:

1) podniecenia, jakie w okresie przedwyborczym ogarnia życie publiczne;

2) wejście w życie podczas kampanji wyborczej Dekretu z dnia 8 stycznia 1919 r. o postanowieniach karnych za przeciwdziałanie wyborom do Sejmu i wykonywaniu obowiązków poselskich (Dz. Pr. 1919 roku Nr. 5, poz. 96), a w szczególności art. 4 tego Dekretu. Wobec tego w drodze instrukcji i zgodnie z intencją okólnika mego Nr. 100 z dnia 3 lipca 1922 roku ustalam obecnie następujące w poruszonej sprawie wytyczne: zasadą naczelną w stosunku do zgromadzeń przedwyborczych powinno być unikanie ich rozwiązania. Policja może rozwiązać zgromadzenie takie jedynie w wypadkach prawem przewidzianych, traktując rozwiązanie zgromadzenia, jako środek ostateczny, który zastosowuje jedynie po wyczerpaniu przez przewodniczącego zgromadzenia i w odnośnych, poniżej opisanych wypadkach, przez samą policję wszystkich innych, będących w ich dyspozycji środków, zmierzających do zapewnienia spokoju i bezpieczeństwa publicznego. Do samego przebiegu zgromadzenia publicznego w myśl poprzednio udzielonych instrukcji policja i nadal wtrącać się nie może. Należy jednak przeprowadzić granicę pomiędzy opozycją a obstrukcją. Zachodzą wypadki, kiedy opozycja przybiera formy nienormalne i staje się obstrukcją gwałcąc prawo, t. j. ma na celu nie zwalczanie swego przeciwnika, a zmierza wyraźnie przez zachowanie się swoje ku uniemożliwieniu odbycia się samego zgromadzenia. Otóż zachowanie się na zgromadzeniu przedwyborczem, które wyraźnie zmierza do uniemożliwienia odbycia się zgromadzenia tolerowane być nie może. To też w razie ujawnienia się wymienionej wyżej obstrukcji, obstrukcjoniści na wezwanie przewodniczącego zgromadzenia powinni być z miejsca obrad usunięci i pociągnięci do odpowiedzialności sądowej zgodnie z art. 4 Dekretu z dnia 8 stycznia 1919 r. i § 362 K. K. Wobec tego zechcą Panowie zwrócić uwagę, aby przedstawiciele władzy, a w szczególności policja, działając w danym wypadku z całym możliwym taktem, po skierowaniu do niej wezwania przewodniczącego i w razie skonstatowania przez siebie, że w danym konkretnym wypadku istotnie ma miejsce celowa i niezgodna z prawem obstrukcja — takową usunęła. O ile chodzi o kwestje czysto porządkowe, to wezwanie przewodniczącego jest jedynie punktem wytycznym dla ewentualnej interwencji, sposób zaś jej oraz wybór osób, na które ona się rozciągnie, należy wyłącznie do kompetencji policji, która będzie działała z całą ostrożnością, usuwając z miejsca obrad jedynie i wyłącznie złośliwych obstrukcjonistów.

W razie zaś istnienia wypadków, ściganych z urzędu i przewidzianych przez art. 4 cytowanego Dekretu (jako to: gróźb karalnych, bójek i t. d.) policja z własnej inicjatywy powinna natychmiast je zlikwidować, sporządzając odpowiednie protokóły w celu pociągnięcia winnych do odpowiedzialności, jednakże i w tych wypadkach unikając bez ostatecznej potrzeby rozwiązywania samego zgromadzenia. Szczegółowo dyrektywy o ustosunkowaniu się organów administracyjnych do zgromadzeń przedwyborczych zostały udzielone Panu na zjeździe Wojewodów dnia 8 sierpnia r. b. Równocześnie zauważam, iż przepisy niniejszego okólnika nie naruszają w niczem dyrektyw, danych Panu okólnikiem Nr. 15 z dnia 6 września — T. BB. 4991.

Warszawa, d. 25 września 1922 r. (BB. 15254).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Ant. Kamieński.*

295.

Okólnik (140) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Delegata Rządu w Wilnie oraz Komisarza Rządu na m. stoł. Warszawę w sprawie zakazu wyszynku napojów alkoholowych podczas wyborów.

W związku z koniecznością jaknajbardziej wydatnego zapewnienia bezpieczeństwa, spokoju i porządku podczas zbliżających się wyborów do Sejmu i Senatu, przypominam Panom postanowienia art. 7, punkt e) 1 i e) 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprze-

daży i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. Ust. z 1922 r. Nr. 35, poz. 299), oraz art. 64 ordynacji wyborczej (Dz. Ust. z 1922 Nr. 66, poz. 590), w myśl których wszelka sprzedaż, podawanie oraz spożywanie napojów alkoholowych są w czasie w tych artykułach określonym zakazane. Zakaz ten winien być jaknajściślej przestrzegany. W myśl § 6 rozporządzenia wykonawczego z d. 2 czerwca 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 51, poz. 462) wydawanie zarządzeń, wymienionych w art. 7, p. e) 1 i 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. należy do władzy administracyjnej II, wzgl. I instancji.

Jednocześnie ze względu na konieczność zapewnienia porządku i bezpieczeństwa podczas tłumnych zebrań ludności, które głównie odbywać się będą w ostatnich dniach przed akcją głosowania, zarządzam w porozumieniu z Ministerstwami Skarbu i Zdrowia Publicznego, co następuje:

PP. Wojewodowie (Delegat Rządu, Komisarz Rządu) w myśl § 6 rozporządzenia z dnia 2 czerwca 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 51, poz. 462) i na podstawie art. 7, punkt e) 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. (Dz. Ust. z 1922 r. Nr. 35, poz. 299), wydadzą zakaz sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych przez cały czas od dnia 1 do dnia 5 listopada r. b. włącznie i od dnia 10 do d. 12 listopada r. b. włącznie, uwzględniając przytem postanowienia art. 7, p. f) tejże ustawy, co do zakazu sprzedaży podawania i spożywania napojów alkoholowych w czasie przed i po świątecznym. Zarządzenia wydane należy podać w drodze właściwej do wiadomości publicznej.

W wypadkach wyjątkowych PP. Wojewodowie (Delegat Rządu, Komisarz Rządu) mogą dla poszczególnych miejscowości, gdy ze względu na miejscowe warunki bezpieczeństwa uznają to za potrzebne, wydać zakaz sprzedaży i wyszynku napojów alkoholowych na czas dłuższy niż określony powyżej, jednakże takie przedłużenie zakazu należy stosować tylko w wypadkach rzeczywistej konieczności.

Ze względu na to, iż zapobieżenie nadużycia alkoholu na zebraniach przedwyborczych podczas akcji głosowania może mieć na spokojny przebieg wyborów bardzo wielkie znaczenie, polecam Panom wydać podległym władzom administracyjnym i organom policyjnym szczegółowe zarządzenia, co do najściślejszego osobistego nadzoru nad przestrzeganiem wydanych zakazów. Starostów i Komendantów Policji czynię osobiście odpowiedzialnymi za ścisłe wykonanie i dopilnowanie przestrzegania wydanych zarządzeń.

Warszawa, d. 26 września 1922 r. (BP. 4231).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Ant. Kamieński*

296.

Okólnik (141) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Delegata Rządu w Wilnie i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie dowodów osobistych.

Zmieniając punkt 16 okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 125 z dnia 17 listopada 1921 r. zarządzam niniejszem podwyższenie od dnia 15 października 1922 r. kwoty, pobieranej dotąd od petentów tytułem zwrotu kosztów za każdy dowód osobisty, ze 150 mk. na 500 mk. Podwyżka ta nie dotyczy dowodów osobistych, wydanych petentom przed rzeczonym dniem 15 października 1922 r.

Warszawa, d. 30 września 1922 r. (BP. 3943).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Ant. Kamieński*

297.

Okólnik (142) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Delegata Rządu w Wilnie i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie trybu postępowania przy przyznawaniu i wypłacaniu jednorazowych zasiłków w myśl art. 37 ustawy z dnia 28 lipca 1921 r. oraz wliczanie procentowych dodatków drożyźnianych.

Tryb postępowania przy przyznawaniu, asygnowaniu i wypłacaniu jednorazowych zasiłków w myśl art. 37 ustawy emerytalnej z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. Ust. Nr. 70, poz. 466) winien być zachowany taki sam, jak przy przyznawaniu stałego zaopatrzenia emerytalnego na podstawie cytowanej ustawy.

Przyznawane dla funkcjonarjuszy państwowych uchwałami Rady Ministrów procentowe dodatki drożyźniane, którym obecnie nadany został charakter składowej części stałego uposażenia tychże funkcjonarjuszy, mogą być, począwszy od dnia 1 lipca 1922 r. wliczane do wymiaru pośmiertnego (art. 38 ust. emer.) oraz do wymiaru jednorazowych zasiłków, przyznawanych na podstawie art. 37 ustawy emerytalnej z d. 28 lipca 1921 r.

Powyższe komunikuje się na zasadzie pisma okólnego Ministerstwa Skarbu z d. 6 września 1922 r. Nr. 7202/DP./Em.

Warszawa, d. 4 października 1922 r. (PO. 10670).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych.
w zastępstwie
(—) *K. Lenc*
Podsekretarz Stanu.

298.

Okólnik (143) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Delegata Rządu w Wilnie oraz Komisarza Rządu na miasto stoł. Warszawę w sprawie zmiany podziału miejscowości na klasy dodatku drożyźnianego.

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 3 października r. b. L. 2507 DP. oznajmiło, co następuje:

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 29 września r. b. zniesiono z ważnością od dnia 1 października r. b. obowiązujący dotychczas podział miejscowości na klasy dodatku drożyźnianego i dokonano nowego podziału na następujących zasadach:

1. Do pierwszej klasy dodatku drożyźnianego wciela się z dniem 1 października r. b. następujące miejscowości:

a) b. Królestwo Kongresowe: Augustów, Częstochowa, Grodzisk, Lublin, Łódź, Minsk-Mazowiecki, Olkusz, Radom, Radzymin, Sejny, Suwałki, Warszawa, Zawiercie, Zgierz, cały powiat Będziński i cały powiat Warszawski;

b) b. Dzielnica Pruska: Bydgoszcz, Działdowo, Gdynia, Gniezno, Grudziądz, Hel, Inowrocław, Kartuzy, Puck, Reda, Tczew, Toruń, Wejherowo oraz cały powiat Poznański;

c) b. zabór austrjacki: Biała, Cieszyn, Gorlice, Kraków, Lwów, Zakopane i cały powiat Drohobycki.

2. Ponadto wciela się do pierwszej klasy dodatku drożyźnianego wszystkie miejscowości, zaliczone dotychczas do drugiej klasy dodatku drożyźnianego, a położone na obszarze, na którym wypłacało się zgodnie z dotyczącemi uchwałami Rady Ministrów funkcjonarjuszom państwowym dodatek kresowy (nadzwyczajny dodatek drożyźniany).

3. Wszystkie pozostałe miejscowości na obszarze Państwa Polskiego zostają równocześnie zaliczone do drugiej klasy dodatku drożyźnianego.

Ponadto zniesiono z ważnością od dnia 1 października 1922 r. dodatek kresowy (nadzwyczajny dodatek drożyźniany), wypłacany funkcjonarjuszom państwowym na obszarze, przyłączonym na mocy traktatu ryskiego oraz w powiatach: Białostockim, Bielskim i Sokólskim; na obszarze zemi Wileńskiej, w Województwach Wschodniej Małopolski oraz na Śląsku Cieszyńskim.

Równocześnie ustalono dla funkcjonarjuszów państwowych etatowych i nieetatowych oraz pracowników kontraktowych, których wynagrodzenie ustalono po myśli postanowień, zawartych w ustępie 3 zarządzenia Prezydjum Rady Ministrów z dnia 3 marca 1921 r. Nr. 3868, jak również oficerów (równorzędnych), chorążych (równorzędnych) i zawodowych szeregowych, pełniących stale obowiązki służbowe w Warszawie dodatek wyrównawczy na 30% dodatku drożyźnianego, w Łodzi na 10% dodatku drożyźnianego oraz wprowadzono dla wyżej wymienionych funkcjonarjuszów, pełniących stale obowiązki służbowe w Wilnie i we Lwowie dodatek wyrównawczy w wysokości 20% dla Wilna, a 5% dodatku drożyźnianego dla Lwowa.

Ministerstwo Skarbu podaje powyższe do wiadomości, prosząc o bezzwłoczne zarządzenie wypłaty uzupełnienia poborów dla dotyczących funkcjonarjuszów państwowych, mających swą siedzibę służbową w miejscowościach, zaliczonych dotychczas do trzeciej, względnie drugiej klasy dodatku drożyźnianego do wysokości poborów należnych funkcjonarjuszom w miejscowościach drugiej, względnie pierwszej klasy dodatku drożyźnianego *za czas od 1 października r. b.*, jak również o zarządzenie wypłaty uzupełnienia dodatku wyrównawczego dla funkcjonarjuszów w Warszawie za czas od 1 października r. b.

Ministerswto Skarbu prosi zarazem o wydanie w ogólności wszelkich zarządzeń, zdążających do wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 września r. b., podanego do wiadomości niniejszym okólnikiem, przyczem się zaznacza, że wydatek, spowodowany powyższemi wypłatami należy księgować na dodatki drożyźniane w budżecie właściwego resortu.

Powyższe podaję do wiadomości i wydania dalszych zarządzeń.

Warszawa, d. 7 października 1922 r. (Pr B. 6408).

Za Ministera Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Lenc*
Podsekretarz Stanu.

299.

Okólnik (144) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów i Delegata Rządu na Ziemię Wileńską w sprawie korzystania ze środków lokomocji etatu Min. Spraw Wewn. przez urzędników innych resortów.

W myśl protokułu ze 144 posiedzenia Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1921 r. postanowiono, że przyznane uchwałą Rady Ministrów z dnia 27 października 1921 r. województwom samochody, mają być udzielane w miarę możności również kuratorom szkolnym i dyrektorom izb skarbowych.

Prócz tego na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 26 maja r. b. pismo Prezydjum Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1922 r. Nr. 8468 wszelkie władze rządowe obowiązane są użyczać utrzymywanych przez się na koszt Skarbu Państwa środków lokomocji do przyjazdów w sprawach służbowych sędziom i urzędnikom wymiaru sprawiedliwości. Sposoby postępowania winny ustalić na miejscach zainteresowane urzędy.

Powyższe podaję do wiadomości w ślad tut. okólników z dnia 24 listopada 1921 r. Nr. 128 i 129 (Nr. Pr. B. 4778 i 4779).

Warszawa, d. 10 października 1922 r. (Pr. B. 6069).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—)*Lenc.*

Obwieszczenia o rejestracji stowarzyszeń.

300.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 25 czerwca 1922 r. Nr. B. S. 1364/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 733 stowarzyszenie pod nazwą „Koło b. Uczennic Pensji Henryki Czarnockiej“ w Warszawie, ul. Marszałkowska 63.

301.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1922 r. Nr. B. S. 1366/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 735 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Warsztatów Św. Antoniego dla dzieci ulicy“ w Warszawie, ul. Piwna 13.

302.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 lipca 1922 r. Nr. B. S. 1345/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 736 stowarzyszenie pod nazwą „Ezras Chojlim“ (Pomoc chorym) w Warszawie, ul. Stalowa 33.

303.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 lipca 1922 r. Nr. B. S. 1430/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 737 stowarzyszenie pod nazwą „Centrala Rzemieślnicza“ w Warszawie, ulica Leszno 11.

304.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 lipca 1922 r. Nr. B. S 1529/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 738 stowarzyszenie pod nazwą „Warszawskie Towarz. dla rozpowszechniania języka francuskiego“ (Alliance Française) w Warszawie, ul. Hortensja 2.

305.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 lipca 1922 r. Nr. B. S. 1496/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 739 stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Humanitarne — Braterstwo“ (B'ne B'rith) w Warszawie, ulica Elektoralna 4.

306.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 lipca 1922 r. Nr. B. S. 1361/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 740 stowarzyszenie pod nazwą „Tow. Nauczycieli Szkół Średnich i Wyższych“ w Warszawie, ul. Marszałkowska 123.

307.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 lipca 1922 r. Nr. B. S. 1467/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 741 stowarzyszenie pod nazwą „Warszawskie Towarzystwo Zwolenników Gry Szachowej“ w Warszawie, ul. Wierzbowa 8/6.

308.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 10 lipca 1922 r. Nr. B. S. 1405/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 742 stowarzyszenie pod nazwą „Amerykańsko-Polska Izba Handlowo Przemysłowa w Polsce“, z siedzibą w Warszawie, ul. Nowy-Świat 74.

309.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 lipca 1922 r. Nr. B. S. 1736/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 743 stowarzyszenie pod nazwą „Związek Strzelecki“ w Warszawie, Aleje Jerozolimskie 27.

310.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 18 lipca 1922 r. Nr. B. S. 1294/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 744 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Przyjaciół Filatelistyki“ w Warszawie, ul. Królewska 29*a*.

311.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1922 r. Nr. B. S. 1336/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 745 stowarzyszenie pod nazwą „Związek Pomocy Materjalnej Biednym Niewiastom, wychodzącym za mąż“ (Hachnosas Kało—Pomoc Niewiastom), Ochota, Grójecka 63.

312.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 22 lipca 1922 r. Nr. B. S. 1560/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 746 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Pomocy dla Uczniów Szkół Zgromadzenia Kupców m. Warszawy“, ul. Królewska, gmach Giełdy.

313.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 lipca 1922 r. Nr. B. S. 1605/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 747 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Popierania Żeglugi Powietrznej“, z siedzibą w Brześciu n/B.

314.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 lipca 1922 r. Nr. B. S. 1499/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 748 stowarzyszenie pod nazwą „Instytut Badań Spraw Narodowościowych w Polsce“ w Warszawie, ul. Nowy-Swiat 21.

315.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 lipca 1922 r. Nr. B. S. 1231/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 749 stowarzyszenie pod nazwą „Dom Robotniczy“ w Warszawie, ulica Leszno 53.

316.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27 lipca 1922 r. Nr. B. S. 1557/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 750 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo—Kuchnia Ludowa dla głodnych p. n. Hachnosas Orchim Lorajwim“ w Warszawie, ul. Smocza 22.

317.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 9 sierpnia 1922 r. Nr. B. S. 1362/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 751 stowarzyszenie pod nazwą „Rosyjskie Towarzystwo Dobroczynności w Polsce“, z siedzibą w Warszawie, ul. Marszałkowska 68.

318.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 9 sierpnia 1922 r. Nr. B. S. 1674/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 752 stowarzyszenie pod nazwą „Polskie Towarzystwo Myśliwskie“ w Warszawie, ul. Pańska 84.

319.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12 sierpnia 1922 r. Nr. B. S. 1646/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 753 stowarzyszenie pod nazwą „Główny Związek Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej“, z siedzibą w Warszawie, Al. Jerozolimskie 41.

320.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12 sier-nia 1922 r. Nr. B. S. 1809/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 754 stowarzyszenie pod nazwą „Komitet Obrony Kresów Wschodnich“, z siedzibą w Warszawie, ul. Długa 50.

321.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12 sierpnia 1922 r. Nr. B. S. 1748/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 755 stowarzyszenie pod nazwą „Warszawska Kasa Pomocy na wypadek śmierci“, ul. Koszykowa 11, m. 15.

322.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12 sierpnia 1922 r. Nr. B S. 1735/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 756 stowarzyszenie pod nazwą „Związek Zawodowy Właścicieli Fabryk Wód Gazowych i Lemoniady m. st. Warszawy“, ul. Nalewki 2.

323.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12 sierpnia 1922 r. Nr. B. S. 1737/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 757 stowarzyszenie pod nazwą „Centralny Związek Osadników Wojskowych“, z siedzibą w Warszawie, ul. Miodowa 1, m. 4.

324.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12 sierpnia 1922 r. Nr. B. S. 1732/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 758 stowarzyszenie pod nazwą „Liga Małych Matek“ w Warszawie, Jerozolimska 16.

325.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 17 sierpnia 1922 r. Nr. B. S. 1365/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 759 stowarzyszenie pod nazwą „Związek Właścicieli Pralni Chrześcjan“ w Warszawie, ul. Żórawia 2.

326.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28 czerwca 1922 r. Nr. B. S. 1408/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 760 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Niemieckich Obywateli dla wspierania potrzebujących pomocy rodaków“ w Warszawie, ul. Nowy-Świat 44, m. 21.

327.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 25 sierpnia 1922 r. Nr. B S. 1799/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 761 stowarzyszenie pod nazwą „Koło Pomocy Biednym 9, 10, 11 i 13 Okręgów Policyjnych m. stoł. Warszawy“, ulica Piękna 42.

312.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 25 sierpnia 1922 r. Nr. B. S. 1780/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 762 stowarzyszenie pod nazwą Robotniczy Klub Sportowy „Skra“ w Warszawie, Aleje Jerozolimskie 6, m. 3.

313.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 25 sierpnia 1922 r. Nr. B. S. 1536/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 763 stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie im. Pankiewicza“ w Warszawie, ul. Żórawia 17, m. 6.

314.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 25 sierpnia 1922 r. Nr. B. S. 1864/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 764 stowarzyszenie pod nazwą „Związek Kupców“ w Warszawie, ul. Senatorska 22.

315.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 30 sierpnia 1922 r. Nr. B. S. 1602/22 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 765 stowarzyszenie pod nazwą „Teatry Ludowe“, w Warszawie, ul. Kopernika 30.

Ruch służbowy

w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych od 15 sierpnia do 15 września 1922 r.

Zarząd Centralny:

Mianowani:

Solecka Jadwiga — urzędniczką X st. sł.
Rohoziński Tadeusz—p. o. urzędn VII st. sł.
Bursztynówna Marja—p. o. urzędn. IX st. sł.
Obuchowska Eugenja — p. o. urz. XII st. sł.

Zmarł:

Starszy referent Krzepowski Ludwik.

Zmieniła nazwisko wskutek wyjścia zamąż:

P. o. urzędniczki X st. sł. Aninowska Matylda — na Kamińską.

Władze Administracyjne II Instancji.

Mianowani:

W Urzędzie Wojewódzkim *w Warszawie:*

Naczelnik Wydziału w VI st. sł. Przybyszewski Józef — posunięty do V st. sł.

W Urzędzie Wojewódzkim *w Łodzi:*

Referent Tymieniecki Aleksander — urzędn. VI st. sł.

W Urzędzie Wojewódzkim *w Nowogródku:*

Strzałkowski Wacław — p. o. urzędn. VII st. służbowego.

W Urzędzie Wojewódzkim *w Łucku:*

Żurakowski Józef—p. o. urzędnika VII st. sł.

W Urzędzie Wojewódzkim *w Krakowie:*

St. Radca Dyrekcji Policji w Krakowie Dr. Banach Adam — urzędn. V st. sł. „ad personam“.

W Delegaturze Rządu *w Wilnie:*

Starosta Sejneński—Malinowski Olgierd Czesław — Naczelnikiem Wydziału w V st. sł.

Kowalewski Zygmunt—p. o. urzędn. VII st. sł.
Rakowski Józef — p. o. urzędn. VI st. sł.
Jakubowska Zofja Elżbieta — p. o. urzędn. VII st. sł.
Kozak Szymon — p. o. urzędnika VII st. sł.
Makarow Wacław—p. o. urzędnika VI st. sł.
Raue Paweł — urzędnikiem VII st. sł.

Przeniesieni:

Urzędnik VII st. służb. Miszewski Ludwik — z Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi do Starostwa w Radomsku.

Przeniesieni na emeryturę:

Starszy Dyrektor Urzędów pomocniczych przy Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie — Skrocki Antoni.

Starszy Radca Rachunkowy w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie — Porth Józef Wojciech.

Starszy Radca Rachunkowy w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie — Kruszyński Marjan.

Władze Administracyjne I Instancji.

Mianowani:

W Starostwach:

Niekrasz Stanisław — p. o. Starosty na powiat Święciański.

Referent Starostwa w Piotrkowie—Wnęk Edward — Starostą na powiat Kozienicki.

Urzędnik VIII st. sł. w Starostwie w Cieszanowie — Towarnicki Stanisław — kierownikiem tegoż Starostwa w VII st. sł.

Urzędnik VIII st. sł. w Starostwie w Gródku Jagiellońskim — Nowacki Tadeusz — urzędnikiem VII st. sł.

P. o. urzędnika VII st. sł. w Starostwie w Makowie—Kowalski Tadeusz—urzędnikiem VII st. sł.

Seruga Tadeusz — p. o. urzędn. VII st. sł. w Starostwie w Olkuszu.

Kulpiński Robert — p. o. urzędnika VII st. sł. w Starostwie w Garwolinie.

Urzędnik VIII st. sł. — Nalepka Stanisław — urzędnikiem VII st. sł. w Starostwie w Jędrzejowie.

W Komisarjacie Rządu *na m. st. Warszawę:*

P. o. urzędnika X st. sł.—Łempicka Halina— p. o. urzędn. IX st. sł.

P. o. urzędnika VII st. sł.—Steinbok Daniel Dawid — urzędn. VII st. sł.

W Komisarjacie Rządu *na m. Łódź:*

P. o. urzędn. VII st. sł. — Janiszewski Kazimierz — urzędn. VII st. sł.

Przeniesieni:

Starosta w VI st. sł. w Nadwórnej — Goliński Kazimierz — do Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie.

Urzędnik VII st. sł. Starostwa w Warszawie— Żbikowski Witold — do Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie.

P. o. urzędnika VII st. sł. w Komisarjacie Rządu na m. Lublin — Miszewski Kazimierz — do Starostwa Lubelskiego.

Referent Starostwa w Mławie — Uramek Stanisław — do Starostwa w Kowlu.

P. o. urzędnika VII st. sł. Starostwa w Krasnymstawie — Sikorski Stanisław — do Starostwa w Biłgoraju.

P. o. urzędn. VII st. sł. Starostwa Wołożyńskiego — Siellawo Józef — do Starostwa Słonimskiego.

P. o. urzędn. VII st. sł. Starostwa Słonimskiego — Milewicz Adam Kazimierz — do Starostwa Wołożyńskiego.

P. o. Starosty w Ostrogu—Noel Eugenjusz— do Prużan.

Zwolnieni ze służby na zasadzie art. 59 i 60:

P. o. urzędnika VII st. sł. w Starostwie w Równem — Iwanow Aleksander.

P. o. Starosty w Lubomlu—Buderacki Juljan.

P. o. zastępcy Starosty w Janowie-Lubelskim — Sienicki Mieczysław.

Ruch służbowy

w Departamencie V oraz Województwach Poznańskiem i Pomorskiem od 1 do 30 września 1922 r.

Departament V Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Przeniesiony:

Stefan Nadolny, pom. referenta—do Departamentu Prezydjalnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Władze Administracyjne II Instancji.

Mianowany:

Radca Poznańskiego Urzędu Wojewódzkiego, Dr. Roman Graszyński — Naczelnikiem Wydziału w Poznańskim Urzędzie Wojewódzkim.

Zwolniony na własną prośbę:

Starszy referent Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego, Aleksander Wysocki — z d. 31 sierpnia 1922 r.

Władze Administracyjne I Instancji.

Mianowany:

B. Naczelnik Wydziału b. Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej, Zoroaster Morzycki — Starostą powiatu Obornickiego z dniem 1 września 1922 r.

SPROSTOWANIE.

W Nr. 7 „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych" w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 31 sierpnia 1922 r., poz. 235, w przedmiocie uzupełnienia składu Komisji Dyscyplinarnej przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych mylnie wydrukowano, a mianowicie: zamiast Marję Górecką, winno być: *Marję Godecką.*

Zawiadomienie.

Nakładem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych została wydana część V „SKOROWIDZA DEKRETÓW, USTAW, ROZPORZĄDZEŃ i OKÓLNIKÓW", opracowana przez Radcę Ministerjalnego ROMANA HAUSNERA.

Część V obejmuje wszystkie normy prawne i przepisy, które w czasie od 1 stycznia do 1 czerwca 1922 r. zostały zamieszczone w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, w Monitorze Polskim oraz w Dziennikach i wydawnictwach urzędowych wszystkich Ministerstw i Urzędów Centralnych.

Cena „SKOROWIDZA", objętości XII — 109 stronic, wynosi **700** *Mk. za egzemplarz broszurowany.*

Równocześnie została podwyższona cena części IV „SKOROWIDZA" z **350** *na* **500** *Mk. za egzemplarz broszurowany.*

Z powodu wyczerpania części I, II i III „SKOROWIDZA", wydany został nakładem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych „SKOROWIDZ", opracowany przez Naczelnika Wydziału D-ra Tadeusza Konckiego i Radcę Ministerjalnego Romana Hausnera, który obejmuje w jednym tomie cały materjał, zawarty poprzednio w części I, II i III, a zatem za czas od stycznia 1918 r. do 30 czerwca 1921 r.

W nowym opracowaniu powyższy materjał uległ znacznemu skróceniu. Również w układzie „SKOROWIDZA", który zresztą w zasadzie pozostał ten sam, zaprowadzono pewne zmiany, które ułatwiają korzystanie z książki, pozatem przy ponownym opracowaniu materjału dokonano rewizji ogłoszonych przepisów ze stanowiska ich mocy obowiązującej, przyczem wykreślono w przeważnej części te przepisy, które moc obowiązującą straciły.

Cena „SKOROWIDZA" objętości XIII — 259 str. wynosi **1500** *Mk. za egzemplarz broszurowany.*

„SKOROWIDZE" znajdują się na składzie w księgarni F. Hoesicka, Warszawa, ulica Senatorska Nr. 22.

Drukiem Towarzystwa Straży Kresowej, Sp. z ogr. odp., Warszawa, Jasna Nr. 8.